

AJALUGU
Neeme ja
Ihasalu spordi
ajalugu
Loe lk 2

ÜRITUS
Külas käis
Tarmo
Leinatamm
Loe lk 12-13

Lisana:
Lasteleht
OPS!

Neeme ja Ihasalu küla ajaleht

13/2010
Ilmub 4 x aastas
Hind 20.-

Oma Poolsaar

FOOKUSES -
Neeme Naiste Rannavalve Selts
Loe lk 4-6

Foto: Urmas Kamdron

PERSOON
Lisette
Paemurd
Loe lk 10-11
KOOLIELU
10 aastat
kohalikku
koolitantsu!
Loe lk 8
VARIA
Suveüritustest
lk 16

KÄES ON KEVAD!

Siin ta siis nüüd on - suures osas uues kuues Oma Poolsaare kevadnumber!

Nagu suured ja tähtsad ajalehed, üritame ka meie pidevalt oma lehte paremaks teha ning seda aeg-ajalt uuendada. Seekord siis Jõelähtme Vallavalitsuse abiga ja konsulteerides spetsialistidega. Õppida on veel küll ja uuendusi tuleb ka edaspidi, aga samas ei tohi ära unustada, et tegemist on siiski amatöörväljaandega, mida pannakse kokku oma vabast ajast ja täiesti tasuta! Ajalehe müügist saadav tulu läheb põhiliselt järgmise numbri trükkimisele. Kui varasemalt oli Oma Poolsaar enamasti 12-leheküljeline, siis viimasel ajal on maht suurenenud ja edaspidi saabki iga leht olema 16-leheküljeline. Siit ka väike hinnamuutus - 15 krooni asemel maksab nüüd ajaleht 20 krooni, sest lehekülgede

juurde tulemisel on ka trükkimine kallim. Loodetavasti see meie lugejaid väga ei pahanda, ilmub ju leht ainult 4 korda aastas, ja kord kvartalis kohalikku kultuurielu ning ajalugu kajastavat lehte ostetakse ka edaspidi sama innukalt!

Siinkohal tahaks kutsuda meie lugejaid julgelt kaasa lööma ka lehe sisukamaks muutmisel. Saame väga harva lugejatelt tagasisidet ja artiklite kirjutajaid napib alati! Kuigi väidetavalt on ajalehe juures olulisemad pildid, pealkirjad ja alles seejärel artiklid ise, ei saa meie ajalehte võrrelda tavaliste päevalehtedega, mis tihedas konkurentsis peavad silma hakkama!

Mõnusat lugemist ja tagasisidet ootama jäädes,
Terje Lindau-Kuum
peatoimetaja

2 ajalugu

Hiljuti ilmus ajalehes „Oma poolsaar” Peedu Toome artikkel Neeme kooli spordi ajaloost. Ta on aga uurinud ka Neeme ja Ihasalu külade spordiajalugu. Siit siis lühike kokkuvõte sellest.

- **30ndate aastate** maakonna-voistlustel saavutas Neeme tuletõrjevõistkond esikoha 5 x 100 m-s. Tuletõrjeseltsi juht oli toona Oskar Vilbaste.

- **1949. aastal** õppis Neeme 7-klassilises koolis Virve Roolaid-Põltsam, kes oli hiljem üks Euroopa parimaid odaviskajaid.

- **1950ndate** aastate teisel poolel oli Neemes väga populaarne jalgpall. Mängiti põhiliselt Kadakaranna külje all asunud jalgpalliväljakul. Seal korraldati mõned korrad isegi poiste omavahelisi jalgpallivõistlusi. Praeguse laulja, Joel Steinfeldi isa, kes oli Neeme kaupluse juhataja, pidas seal ükskord isegi puhvetit.

- Kord mängiti ka Jägala-Joal jalgpalli ning me võitsime tulemusega 3:1. Jalgpalliplats oli Jägala kose lähedal, kus praegu on juba aastaid männimets olnud.

Võistkonnas „Nool” mängisid: kapten E. Prants, P. Muugamäe, V. Jarusov, L. Kasihhin, J. Mäevere. Võistkonnas „Leek” mängisid: kapten P. Toom, E. Prants, R. Jarusov, G. Hantsom, V. Kasihhin.

- **1951, 1952. a** saavutas Neeme (V. Kingissepa nim Kolhoos) Pärnus Kalurite Spartakiaadil sõudmises I koha ning üldkokkuvõttes II koha.

- **1958. a** saavutas Neeme Pärnus Kalurite Spartakiaadil: võrkpallis II koha; köieveos II koha; R. Hell- 5000 m II koha; sõudmises III koha.

- **1955. – 1960. a** saavutati Pirital rahvapaatidel sõudmises korduvalt I kohad. Meeste võistkonda kuulusid: B. Hantsom, E. Pärtmaa, R. Marten, E. Paemurd, J. Hell, M. Saem, L. Kahu, H. Linström, E. Prants, A. Laigar. Naiste võistkonda kuulusid: L. Hantsom, S. Kasihhin, L. Vaher, A. Laigar, E. Vaher, V. Toom.

- **1960ndatel aastatel** korraldati mitmel korral Sõpruse nim. Kalurikolhoosi meistrivõistlusi suusatamises. Suusarada läks esialgu piki olemasolevat sõidutee äärt Neeme koolimaja juurest Neeme metsavahini. Kord aga alal, kus praegu asub „Palgiküla”.

- **1963. a** kuulus Peedu Toom ENSV võistkonda jääpurjetamises ning võttis osa NSV Liidu meistrivõistlustest

jääpurjetamises (soodimees), kus saavutas 7. koha.

- **5. novembril 1963. a** toimusid Ihasalu poolsaare murdmaajooksuvõistlused.

- **1964. a** augustis toimusid Neeme küla spordipäevad.

- **1964. a** „Harju Elu” karikavõistlustel saavutati meeste võrkpallis III koht.

- **1964. a** kuulutati Jõelähtme Külanõukogu spartakiaadi üldvõitjaks Neeme (Sõpruse nim. Kalurikolhoos). Saavutused:

kergejõustikus I koht, köieveos I koht; võrkpallis III koht (mehed), II koht (naised); sangpommi tõstmises II koht; vägikaikaveos II koht.

- **1964. a** saavutas Neeme Pärnus Kalurite Spartakiaadil üldkokkuvõttes II koha: köieveos I koht (E. Prants, M. Saem, E. Knuut, E. Paemurd, L. Kahu); sõudmises mehed (E. Prants, H. Paemurd) III koht; naised (M. Vutt, H. Marten) II koht; kergejõustikus III koht; naiste võrkpallis II koht; 4 x 100 m teatejooksus III koht (L. Kasihhin, P. Toom, J. Liivrand, E. Läns).

- **1965. a** saavutas Neeme Pärnus Kalurite Spartakiaadil üldkokkuvõttes II koha: sõudmises mehed (V. Pall, R. Jarusov) II koht; naised (M. Vutt, H. Jürgenson) I koht, kergejõustikus II koht; 4 x 100 m teatejooksus III koht (L. Kasihhin, P. Toom, T. Koppel, E. Läns); naiste võrkpallis II koht (E. Toom, O. Marten, H. Jürgenson, M. Vutt, M. Prants, L. Klaamas); jalgpallis III koht (J. Liivrand, L. Kasihhin, P. Toom, J. Jürgenson, J. Kekorainen, T. Koppel, T. Prööm, E. Komissarov, E. Läns).

- **1966. a** kuulutati Maardu spordipäeva üldvõitjaks Neeme: meeste võrkpallis I koht; köieveos I koht; kergejõustikus I koht.

- **1967. a** saavutas Neeme küla Nabalas Rahva Võidu kolhoosi keskuses toimunud Harju rajooni majandite vahelisel spartakiaadil üldkokkuvõttes II koha: kergejõustikus I koht; võrkpallis I koht.

Korduvalt kuulusid endise S. M. Kirovi nim. Kolhoosi võistkonda: L. Kasihhin võrkpallis, Elmar Prants sõudmises, võrkpallis, Evald Prants

sõudmises, H. Jürgenson sõudmises, P. Toom orienteerumisjooksus, kergejõustikus (1 x võitja ja 1 x II koht Harju Maakonna MM-I veteranide 100 m jooksus), E. Kuldkepp võrkpallis, koroonas.

- Harju koondvõistkonda kuulusid: L. Kasihhin võrkpallis, E. Prants sõudmises, V. Kuusemets võrkpallis.

- Ihasalu külas elab jääpurjetaja Hugo Nigul, kes on tulnud NSVL meistriks.

- Kanadas elab Neemest, Männiku talust pärit Edgar Marten (1944. a lahkus Neemest). Ta on tulnud Kanada meistriks veteranide orienteerumises.

- Korduvalt on läbi viidud:

iga-aastane jaanipäeva võrkpalliturniir, kaluritepäeva sõudmisvõistlused, kaluritepäeva ujumisvõistlused.

- 1960.-1970. aastatel mängiti nädalavahetustel ja ka tavaõhtutel võrkpalli. Algul Neeme koolimaja spordiplatsil, seejärel kahes kohas, kus peeti jaanitule pidustusi (praegusel Talbakute elumukrundil ja Tavarus). Võistkonnas olid nii mehed kui naised, noored ja vanad. Kaotaja-võistkond langes pärast esimest geimi välja. Võistlused kestsid hilisõhtuni.

Praegu selliseid võistlusi kahjuks enam ei toimu. Neil aastatel mängisime võrkpalli ka Neeme Vene piirivalve võistkonnaga. Esialgu mängisime Laigari õues, hiljem praeguse Neeme lasteaia juures, kus asus piirivalve viimane kordon. 1960ndatel käisime isegi mootorpaadiga Kaberneemes, kus mängisime võrkpalli Kaberneeme küla võrkpalli võistkonna ning Kaberneemes olnud Vene piirivalve võistkonnaga.

- Lähiminevikus on Neeme tuletõrjevõistkond korduvalt saavutanud esikohti Harjumaa võistlustel (esimees Urmas Märtssoo).

- Neeme päevadel ja kaluritepäevadel on läbi viidud sõudevõistlusi.

- 2000. ja 2001. a tuli Neeme võistkond Jõelähtme valla meistriks võrkpallis.

- Viimasel viieteistkümnel aastal on edukalt esinenud Neemest ja Ihasalust pärit orienteerujad (T. Lauteri juhendamisel).

Minu soov on, et ka tulevikus korraldataks suviti poolsaare spordipäevi. Läbiviidavad alad võiksid olla kergejõustik (4-6 ala), võrkpall, sõudmine ja köievedu, kusjuures kergejõustikus ja sõudmises peaksid võistlused olema eraldi ka veteranidele.

päevakorras 3

Millal külastasid Sina viimati oma kodukandi vaatamisväärsusi?

Jägala-Juga 13. märtsil 2010.
Foto: Terje Lindau-Kuum

Lumi, lumi, lumi!

Tänavune talv on andnud tunnistust sellest, et kliimasoojenemine pole küll aktuaalne teema, vaid hoopis jääaeg on Taevaisa hurjutamise tulemusel suhteliselt tõenäoline tulema.

Nagu laulavad meie tuntud räpipoisid Genka jt, et kuradi külm on, kuradi külm on, oleme kõik ise sel aastal tundnud. Ei tea, kas sõna "kinni" on olnud eelnevalt ka nii populaarne, aga viimastel kuudel küll! Mis on kinni? Mitte kõht muidugi, vaid ikka auto kusagil lumevalis! Isegi meie küla koristav traktor oli sadama teeotsas kinni! Nii ta on. Arvan, et ka traktorijuht ei osanud halvimaski unenäos ette näha, et ei suuda nii suure lumekoormaga toime tulla! Kinni on olnud küla keskel ka Harjumaa Liinide buss, millele tagasipöördel pole olnud piisavalt koristatud teeruumi!

Väga tänuväärset tööd on teinud aga ATV omanikud, kes oma vabast tahtest ja ilma mingisuguse tasuta on mitmedki korrad küla vahel lund lükanud, enne kui traktor tuleb. Ka tulevad nad appi erateedel, kuhu valla poolt tellitud traktor ei jõua.

Abi on tunda ka suure kollase traktori näol, mis mõned korrad Neeme sattunud ja jaksab ka suuremates kogustes lund laiali pilduda.

Eks see lumekoristus kaldub ikka sinna kilplaste töömaile, sest lumi, mida ühest kohast teise hoopis teevõrkade lappimiseks planeeritud rahade arvelt peab lükkama, sulab olematuks ühe kevadise hetkega!

Järgnevad aastad tuleb kindlasti lumekoristusele rohkem rõhku pöörata ja eriti külates, kus kitsad teed, mis mere olemasolu tõttu kiiresti täis tuiskavad. Teid oleks vaja laiemalt ja sügavamalt puhastada! Siinkohal tahaks manitseda inimesi mõtlema teekoristusele juba sügisel. Suured kivid, mis on turistide peletamiseks suveks liiga teed äärde veeretatud, segavad talvel traktorite tööd ja ühtlasi ka lõhuvad neid. Kes see ikka paksu lume all neid kivimürakaid märkab! Samuti on nüüdseks vist kõigile selgeks saanud, et erateid valla kulul lahti ei lükata ja see on ikkagi maaomaniku mure, kuidas ta kodust välja saab või kas kiirabi- ja prügiauto temani jõuab!

Mõtlemaisinet jagub siinkohal mõlemale poolele. Loodame, et nii, nagu viltu läinud kontrolltööle tuleb teha vigade parandus, on seda aega teha ka meil kuni uue talve tulekuni!

Külavanem, Sirje Põllu

Tähelepanu! Algasid Loo-Maardu teelõigu ehitamise ettevalmistustööd

Jõelähtme Vallavalitsus teatab elanikele, et AS Merko Ehitus on alustanud Loo-Maardu teelõigu väljaehitamiseks vajalikke ettevalmistustöid.

Loo ristmiku lähistel toimub pinnase koorimine, mis on vajalik ajutisele ehituslinnakule platsi rajamiseks. 18. veebruaril kirjutas Maanteeamet Eesti ehitusfirmadega AS Merko Ehitus ja Tallinna Teede AS ning Läti ehitusfirmaga SIA Merks alla Loo-Maardu teelõigu ehituslepingule, mille kohaselt valmib uus 6,8 km pikkune maanteelõik järgmise aasta lõpuks.

Neljapäeval, 25. märtsil algusega kell 18.00 toimub Loo kooli saalis teavituskooles elanikkonnale, kus Maanteeamet ja ehitajad annavad ülevaate tehtavatest töödest, ajagraafikutest ja vastavad küsimustele.

Märtsi lõpus algavate tööde käigus ehitatakse Tallinna-Narva maantee 6,8 km pikkune teelõik (km 10,6-17,4) Loost Maarduni 6-rajaliseks (3,7 km ulatuses) ja ülejäänud 3,1 km ulatuses 4-rajaliseks I klassi nõuetele vastavaks maanteeks. Renoveeritavale maanteelõigule ehitatakse ka kaks eritasandilist ristmikku (Loo ja Maar-

du) ning osaliselt ehitatakse ümber Jõelähtme eritasandiline ristmik. Samuti ehitatakse uuele teelõigule 5,8 km jagu kogujateid, 8 km kergliiklusteid, kaks tunnelit ja sild jalakäijatele ning jalgratturitele ja 564 m pikkune müratõkkesein. Lisaks sellele ehitatakse üle Pirita jõe kulgev vana raudteesild ümber kergliikluskulaks. Ehitusjärelvalvet teostab Ramboll Eesti AS koos Teede Tehno keskuse AS-ga.

Tee-ehitustööd kulgevad liiklejale sõbralikult, ümbersõite ja ümbersuunamisi ei ole kavandatud.

4 fookuses

Siin me oleme - NNRS ehk Neeme Naiste Rannavalve Selts!

Mis seal salata, sünnipäev on ju alati üks tore päev olnud. Meil, ehk siis pika ja ilusa nimega Neeme Naiste Rannavalve Seltsil, sai 30 novembril 2009 täis 3. tegutsemisaasta. 3-aastane põngerjas on üks igati energiline ja tegutsemishimuline, oma MINA-ga sell. Sellised oleme ka meie ise – ikka positiivsed tegutsejad ja külaelus kaasalööjad. Seda kõike ikka selleks, et meil kõigil ja meie lastel oleks siin lõbus, tore ja huvitav elada, ka meie tunneme “oma asja ajades” niimoodi, nagu laulusalm ütleb: “kuni Su küla veel elab, elad Sina ka”... Meie eelnevad sünnipäevad on olnud toredad ja eriilmelised, seekord otsustasime korraldada midagi ainult endile.

Enne pidu tuleb ju ikka põsepuna palgele panna. Öhtu algas Make Up Store koolituse ja näitliku öhtumeigi tegemisega. Igaüks sai vastavalt oma oskusele ja vilumusele, “mida rohkem, seda uhkem”, Make Up Store kosmeetikat peale kanda. Et kõik see kaunis ilu kaotsi ei läheks, suundusime edasi üliilõbusale fotosessioonile Fotofani stuudiosse, kus fotograaf Urmas Kamdron ka kõige ujedamatelt lõbusad pildid välja võlus. Pilte saab vaadata ka meie kodulehelt www.nnrs.ee.

Öhtu jätkus pliinide ja kalamarjaga väga stiilses vene restoranis Rjumka, ning need, kes hilistel öhtutundidel veel energiasid pakatasid, panid i-le punkti ööklubis BonBon tantsu vehkides - oli tõesti superlahe sünnipäevapidu!

Räägin ja kirjutan siin meist, aga kes need “meie” siis oleme?! Et kõik lehelugejad meiega lähemalt tuttavaks saaksid, esitasime endile ise küsimused ja ise ka vastasime.

1. Kuidas Neeme/Ihasallu sattusid ja kaua oled siin elanud?

2. Sinu töö ja hobiaid

3. Mõne sõnaga perekonnast

4. Mis või kes on see X-faktor Neemes/Ihasalus Sinu jaoks?

Küsimustele vastasid meie 18 liikmest 17 naist.

Katrin Metsoja

TERJE L-K:

1. Sündisin Tallinnas, aga peaaegu kõik suved ja nädalavahetused olen Neemes olnud, kuna minu vanaema elab siin.

Päris elama tulin Neeme 12 aastat tagasi, kui kohtusin siin oma tulevase abikaasaga, kes kohe esimest korda Neeme sattudes soovis siia elama jääda.

2. Töö käin Tallinnas – olen Kaitseväge sisearhitekt. Lisaks tegime 5 aastat tagasi kahe kursavennaga oma firma Sisekujundusagentuur InRoom, kus tegelen põhitöö kõrvalt samuti sisekujundusega.

Peale naisteseltsi, olen aktiivne liige veel Eesti Noorte Arhitektide Liidus. Mulle meeldib väga tantsida, reisida, üritusi korraldada ja kui aega on, siis tennist mängida ja koos sõpradega kokata.

3. Elan Neemes koos abikaasa Petsi, peagi 11-aastaseks saava poja Kristjani ja 4-aastase akita tõugu koera Keikoga. Talvel kolivad meile ka hiired.

4. Minu arvates on Neeme parim koht lastele - kodu lähedal on võimalik lasteaias ja esimesed aastad koolis käia, meres saab ujumas käia ning metsas marju süüa või onni ehitada. Kuigi ise igatsen vahest linnaelu järele, on siin omamoodi huvitav ja samas mõnusalt rahulik. Lisaks olen siit leidnud palju toredaid sõpru.

LIIS:

1. Esimest korda sattusin Neeme 22 aastat tagasi, kui külastasin oma tulevast ämma-äia, elama tulin aga 12 aastat tagasi. Alguses olin ikka kahtleval seisukohal, olin harjunud elama ju linnas kogu eeleneva elu ja ei kujutanud kooselu mehe vanematega. See aga on nüüdseks muutunud ja olen igati rahul.

2. Baari pidamine, tõlkimine, lugemine, head filmid, muusika, koer, margid, lapsed.

3. Perre kuulub abikaasa Alex, kolm tütar: Maria-Liisa 20, õpib graafilist disaini, Minna-Elise 16, õpib Kuusalu KK-s, Laura Anett 10, õpib Neeme Algkoolis, Alexi ema Sveti ja koer Kita.

4. Neemes on mingi imeline maagia, mis ei lase sinust lahti, kui oled juba korra siia sattunud.

TRIIN L:

1. Minu ema on Neemest pärit ja lapsena sai alati vanavanematel külas käidud. Aastaid tagasi kolisin Neeme elama ja elasin siin poolteist aastat ja siis olin Otepääl ära 3-4 aastat ning viimased neli aastat olen taas Neemes elanud.

2. Töötan Jõelähtme Vallavalitsuses. Suurimaks hobiks on lumelaua sõitmine, meeldib ujuda. Üheks suureks ja aeganõudvaimaks hobiks on koerte aretamine ja kasvatamine. Hobi korras olen ka vesiaerobika treener.

3. Mul on 8-aastane tütar Anna-Maria ja 2 koera.

4. Neeme on lihtsalt nii eriline koht, kus on alati hea olla.

DORIS:

1. Neeme sattusin Andruse kaudu, alguses sai siin suvitamas käidud.

Neemes olen elanud vaheluduva eduga 5 aastat.

2. Hetkel töötan juhiabi/kommunikatsioonijuhina turvafirmas. Vabal ajal meeldib sporti teha, sõpradega midagi huvitavat teha ja koeraga tegeleda.

3. Hõivatud

4. Neeme on armas, väike kohake, kus on imeilus loodus. Eriliseks teeb selle koha muidugi veel meie selts :)

KARIN:

1. Neeme sattusin 2002. aasta paiku, esialgu sai seal käidud suvitamas. Päriselt Neeme elanikuks sain 2005. aastal, kui sai ennast Tallinnast Neeme ümber registreeritud. Hetkel elan enamjaolt küll Tallinnas, aga oma ametlikuks koduks pean siiski Neemet. Kuhu tuleb post, seal ka kodu!

2. Hobideks on kalastamine, kokkamine, lemmikloomad ja autod ning nendega seonduv. Kalastamise pisiku sain elukaaslaselt ja nüüd lõõn teda oma saakidega pika puuga:)

3. Elan elukaaslasega Tallinnas ja linnas kasvab üks koertest-ameerika staffordshire terjer nimega Ruby, kes on alles 1,5 aastat vana. Teine koer, taks Toni, elab Neemes. Toni on juba vanamees, tervelt 11-aastane.

4. Neemes on kodu, meri, vaikus ja rahu.

SIRJE:

1. Neemega tutvusin ma juba 2000. aastal, kui käisin Andrusega Wana Kala kõrtsis. Siis ei osanud ma ette kujutada, et siia lausa elama tulen. Algul suvitasime Kaldal. Kui kuulsime võimalusest osta maja, siis seda ka tegime. Käisin 2003-2005 Tallinnast Neeme lasteaia tööle. Eks see juba oli nagu ettevalmistus päriks Neeme asumiseks. 2005. aastast olengi siis Neeme elanik ja sissekirjutusega.

2. Olen üks neid õnnelikke, kellele hobi ja töö käib koos. Tegelen muusikaga ja laulan ansamblis Laine. Töötan Neeme lasteaia ja Neeme Algkoolis muusikaõpetajana ning sama teen ka Kostivere lasteaia. Olen erinevate ringide juhendaja ning aastast 2008 Neeme külavanem, samuti NNRS asutajaliige, millest on välja kasvanud väga tore seltskond.

3. Kõige noorem laps on edukalt läbinud Neeme lasteaia ja õpib ka Neeme Algkoolis. Kaks suuremat tüdruku on Neeme Naiste Rannavalve Seltsi liikmed.

4. Neemes on väga tore kogukond töökaid seltsielu edendajaid, kohaliku ajaloo säilitajaid ning traditsioonide edasikandjaid. Neeme külal on ka ajaleht Oma Poolsaar. See kõik teeb kohaliku elu huvitavaks ja sisutihedaks.

TRIIN P:

1. Esimest korda sattusin Neeme 1989. aasta suvel sõbranna Aiki juurde suvitama. Mõni aasta hiljem tutvusin Neemes oma abikaasa Ragneriga. Peale abiellumist elasime linnas korteris, kuid juba õige pea sai selgeks, et elu korteris ei ole meie jaoks. Kuna siit on pärit minu abikaasa esivanemad ja kõik nädalavahetused veetsime Neemes, siis ei olnud kahtlustki, kuhu me ehitame oma unistuste kodu. Oleme Neemes elanud kolm aastat.

2. Tööl käime mõlemad Tallinnas, mina töötan pangas. Minu hobi on tantsimine, sellega olen tegelema 13 aastat. Mulle meeldib väga tegutseda oma maja ümber aias ja metsas. Meeldib teha hoidiseid ja katsetada uusi retsepte.

3. Täna oleme Ragneriga abielus olnud 13 aastat, meil on kaks toredat last – 12-aastane Reimo ja 7-aastane Renate.

4. Viimased kolm aastat on olnud meie pere kõike õnnelikumad ja nii aktiivset seltsielu, kui Neemes, meil linnas kindlasti ei oleks!!

KADRI:

1. Tutvusin Tallinnas oma tulevase mehega, kes elas Neemes. Praeguseks olen siin pidevalt elanud juba üle 22 aasta.

2. Töötan aednik-majapidajana, enne seda olin palju aastaid lasteaia ja kooli kokk. Hobisid on väga palju: tants ja võimlemine, aiandus, mitmesugune käsitöö, kunst, lugemine, arvuti, kokkamine jne. Kui vaid kõigeks aega jaguks!

3. Mul on abikaasa Koit, tüdruki Kadi (21), Keit (16) ja Triinu (10), poeg Kustav (7) ja kass Kiisu.

4. Imeline looduslähedus, rahu, mõnus kogukond.

fookuses 5**TIINA:**

1. Neeme elama sattusin juba eelmisel sajandil, sel suvel saab täis 24 aastat, mil Valgast siia elama kolisime. Minu ema tuli tööle kohalikku velskripunkti (sel ajal oli siin kalurikolhoos), mina hakkasin Kuusalus koolis käima.

2. Peale keskkooli asusin kohe Neeme lasteaeda tööle ja seal on mu teine kodu siamaani. Pere kõrvalt lõpetasin Tallinna Pedagoogilise Seminari kaugõppes, suur tänu abikaasale ja lastele toetuse eest!

Kui lapsed väikesed olid, käis töö ja hobi rohkem käsikäes - ikka lastega tegelemine. Praegu on vaba aeg rohkem iseenda jaoks. Sellest osa kulub naisseltsi tegemistele/üritustele, kolmandat aastat käin korra nädalas joogatreeningus, armastan liikuda looduses, meeleldi käin teatris ja arvutile eelistan raamatuid.

3. Mul on abikaasa ja 2 poega. Mõlemad pojad on käinud Neeme Mudilas, Neeme Algkoolis ning nüüd õpivad Kuusalu koolis.

4. Alguses arvasin, et kindlasti lähen Lõuna-Eesti kuppelmaastiku kanti tagasi, nüüd ei kujuta enam ettegi, et võiksin kusagil mujal elada. Meri, ümbritsev loodus, ühte hoidev ja aktiivne kogukond ning ka pere ja töökoht on see eriline, mis siin kinni hoiab.

TRIIN T:

1. Aastaid tagasi sõitsime mehe ja pojaga esmakordselt Ihasalu külast läbi ning kohe olime ka selle koha lummuses. Toona olime veel linna inimesed ning igatsesime oma majakest mere ääres. Ütlesin siis, et vot siia tuleks küll elama. Ja saatuse tahtel kolisimegi oma unistuste kohta 2002. a jõuludeks.

2. Kuigi kunagi tahtsin saada näitlejaks või lauljaks, sai minust hoopis psühholoog. Mind on alati köitnud inimesed ja nende käitumine erinevates olukordades. Olen palju juurelnud inimhinge sügavuste üle ning see teema on ammendamatu. Usun headusse ja positiivsete mõtete ja tegude tervendavasse jõusse. Püüan inimesi enda ümber tähele panna ja neid innustada. Minu hobideks on teater, muusika, sport, head raamatud ning toredate inimeste seltskond.

Olen NNRS-i asutajaliige ning uhke naisteseltsi kuulumise üle.

3. Mul on kaks poega. Nüüdseks on meie vanem poeg lõpetanud Neeme kooli ning noorem poeg hakkab mõne aasta pärast kohalikus lasteaia käima. Praegu olen pisipojaga kodus. Peale toredate poegade on mul vedanud ka mehega, kellega nii heast kui halvast läbi käidud. Pere tugi on mulle alati väga tähtis olnud.

4. Kõige enam meeldib siinne privaatsus ja võimalus nautida kaunist loodust - ka kohalikud inimesed on toredad.

6 fookuses

KRISTIINA:

1. Elasin Raimoga 2003. aasta talvel Kaberneemes, hotellis – polnud lihtsalt oma kodu. Sõitsime siis ümbruskonnas ringi ja otsisime kohta, kuhu saaksime maanduda. Tiirutasime ka Neemes ja Ihasalus, läbi hangede. Voib-olla mäletate, ka sel aastal oli väga külm, kogu laht oli jääs ja Ihasalus keegi teed lumest lahti ei ajanud. Sõitsime tookord oma praegusest elukohast mööda ja mõtlesime, et küll oleks ilus siin elada... Läks mööda 2 kuud, kui lugesin Eesti Ekspressist kuulutust, et müüakse privaatset kohta mere läheduses, Jõelähtmes. Pikemalt mõtlemata helistasin Raimole ja ütlesin, et peame kohe müüjaga ühendust võtma, mida ta ka tegi ja sisuliselt saime kokkeleppele ilma pikema kauplemiseta. See oli unistuste kodu siis ja on seda ka täna. Meie jaoks ei ole Ihasalust ilusamat kohta maa-munal.

2. Minu tööst on paljud kuulnud ja sellest kõigest liiga pikalt rääkida oleks koormav. Poliitika ei ole kõige lihtsam asi. Minu praegune amet Euroopa Parlamendis on huvitav, annab palju vabadust ja palju võimalusi. Näiteks, eile õhtul tulin koju ja täna hommikul lendasin Berliini, et teha ettekanne rahvusvahelisel konverentsil. Seda kirjatükki kirjutatan Kopenhaageni lennujaamas, oodates lennukit, mis mind taas hilisõhtuks koju toob.

3. Lähedased inimesed on kõige tähtsamad elus - ema-isa, elukaaslane. Lapsi mul ei ole. Olen siiani nii otsustanud. Aga kassid-koerad on minu elus alates lapsepõlvest alati kaaslasteks olnud.

4. Ma arvan, et Ihasalu oli enne Raimo ja minu tulekut veelgi ekstravagantsem ja müstilisem - ilma tänavavalgustusega, tolmutee ja inimestega, kes olid seal üle 90 aasta (!) samas kohas, samas majas elanud. Aga ajad muutuvad, meil on nüüd ka "uusküla", inimesi tuleb juurde. 7 aastat on ju väga lühike aeg, aga selle jooksul on palju Ihasalus muutunud. Ma arvan, et mulle oleks 17 aasta tagune Ihasalu rohkem sobinud... aga mis seal ikka, elu läheb edasi.

PIRET:

1. Neeme sattusin esimest korda 1966. aasta septembris. Olin siis umbes kuuvanune. Maal oli kartulivõtmise aeg ja ema tuli vanaemale abiks ning võttis lapsed loomulikult endaga kaasa. Nii olen ma kogu oma elu Neemega seotud olnud. Käisin siin tihti vanaemal külas ja veetsin Neemes ka kõik oma suvevaheajad. Alaliselt tulin Neeme elama alles 2001. aastal, kui meil sai uus maja valmis.

2. Töötan raamatupidajana. Minu teha on mitme firma raamatupidamine. Hobideks mul praegu küll aega ei jää, sest enamus vabast ajast kulub pere ja kodu peale.

3. Peres on kaks last, mees, koer ja kass.

4. Kui igal eestlasel pidi olema oma kodumäta, siis minul on see Neemes. Nii, et lühidalt öeldes on siin minu kodu, lapsepõlv, juured.

KATRIN:

1. Neli aastat tagasi võttis mees mind Tallinnas, Rahumäel, auto peale ja ütles: "Lähme, näitan sulle kohta, kuhu ehitame oma uue kodu". Autosõit tundus nii pikk ja "paks mets" meie tulevase maja kohal ei olnud just väga lootustandev, see oli minu esimene kohtumine Neemega. Hiljem olen mõelnud, et tegelikult oli see armastus esimesest silmapilgust:)

2. Töötan juba pikemat aega kindlustuses. Armastan väga lugeda, sporti teha, reisida, tantsida, meeldib teatrit teha ja olen väga huvitatud psühholoogiast.

3. Pere on minu jaoks kõige tähtsam asi maailmas. Mul on abikaasa Heiti ja kaks imelist tütart: Eliisa (17) ja Katarina (8) ning berni-alpi karjakoer Tessi. Katarinal on õnn õppida armsas Neeme Algkoolis ja kogeda just sellist lapsepõlve, nagu ise maatiudrukuna kogenu olen.

4. Neeme on selline koht, et kui siia tuled, siis kõik muu jääb sinust kuskile kaugele. Kui ma ei peaks linnas tööl käima, siis ma ainult siin oleksingi, sest kõik hea on ju siin olemas!

Foto: Urmas Kamdron

TERJE E

1. Mina jõudsin Ihasallu surfirandade jälgedes. Kuna ma armastan merd ja kõike sellega seonduvat, siis otsisime kohta, kus hommikul tõustes saaks kohe merele tormata. 2005. aastal tuli teha valik, kas Vääna või Ihasalu. Jäi Ihasalu. Ja aastal 2007, kui sündis laps, oli ka majaehitus nii kaugel, et võisime sisse kolida.

2. Töötan logistikajuhina puidu ekspordiga tegelevas firmas. Juba pea kümme aastat. Minu suur armastus on meri – purjetamine, lainelauaga ukerdamine või lihtsalt rannal peesitamine mõnusa raamatu seltsis.

3. Mul on tõeliselt vedanud. Mul on super hea mees, kellega koos sain ma kohe ka vanema poja ning 2,5-aastane pisitütar, kes sügisest Neeme lasteada juba läheb.

4. See lõhn – soolase merevee ja päikesesooja männimetsa segu. Maailma parim. Meenutab lapsepõlves veedetud suvesid Võsul.

KARINA:

1. Esimene kord sattusin Neeme umbes 3-aastasena. Emme töökaaslane, hea sõbranna elas siin. Siis tuli pikk vahe ning sattusin 18-aastasena oma klassiõe sünnipäevale. Esialgu käisin nädalavahetustel Neemes ja siin ma siis olen, aprillis saab 10 aastat klassiõe sünnipäevast.

2. Töötan Infokaitseüsteemide OÜ-s kliendihaldurina. Hobide jaoks kahjuks ei ole aega, kuna tööle ja koju sõitmine pole just naljaasi - 142 km iga päev. Lemmiktegevus on magamine.

3. Elan vabaabielus. Poja on 6-aastane. Hetkel on meil hundikoer.

4. Mets ja meri... lahked inimesed. Wana Kala kõrts.

NELLE:

1. Olen elanud Neemes üle kahekümne aasta, kuna abiellusin põlise neemekaga. Esialgu olid plaanid Tallinna elama asuda, aga kuna sellel ajal oli pea võimatu linna korterit saada ja meile pakuti tööd Neemes, olemegi tänaseni siin ja siia kodu rajanud.

2. Olen kodune. Hobisi on palju, näiteks meeldib matkata, koerad, sukeldumine.

3. Peres kasvab 2 last, kellest üks on juba täiskasvanud.

4. Sellest ajast, kui Neeme tulin, on siin palju muutunud, vaikesest rannaküllast on kasvanud suur küla. Meeldib sinne loodus, meri ja eraldatus linnast, ka inimesed on sõbralikud ja ettevõtlikud.

KEVADEKUULUTAJA

Seekord ei kirjuta ma kevadet kuulutavast tsiklipõrinast ega linnulaulust, vaid hoopis rästikust, kes vanarahva tarkuse järgi tuleb paastumaarjapäeval (so 25.märtsil, kohe peale ametlikku kevadeaja algust) mättast välja, et oma talvituspaigast „suvekorterisse“ kolida. Kui üldiselt on rästik paikne loom ning toitu ja vett otsides reeglina kaugemale kui paarsada meetrit ei liigu, siis kevadistel (ja ka sügisestel) rändeaegadel võetakse ette lausa kuni paari kilomeetriseid distantse. Ja hoidku siis selle eest, kui su uus, kauni looduse keskele kerkinud maja nende rändeteekonnale ette peaks jääma. Ei löö nemad risti ette. Panevad üle või läbi, kust aga pääseb. Sest see tee on neil ajast aega kasutusel olnud ja nemad teisiti ei oska.

Ma tean, millest ma räägin, sest eelmisel kevadel avastasin end just sellisest olukorrast. Tundsin ennast kui „valge mees“, kes on ise tükkinud indiaanlaste maale ning nüüd neid jõuga välja üritab tõrjuda. Sest mida sa ei tunne, seda sa kardad. Ja kuna parem on karta kui kahetseda, siis haarasin ka mina esimese kätteulatava terariista ning vibutasin. Ja nii kuni maikuu keskpaigani, kui rästikud oma pulmad peetud said ja metsa kadusid oma igasuvist elu elama. Hirm jäi. Kes teab, vahest mõni nooruke rästik eksib ka kesksuvel mu terrassi äärde peesitama? Võtsin kätte ja asusin maoelu interneti avarustest uurima.

Selgus, et pärast paaritumist otsivad rästikud endale sobiva pesitsuspaigana mõne väikese looma uru, tiheda põõsa või kännualuse ning suurem osa nende suvest kulub toitumisele ja enda soojendamisele. Peamiseks toiduks on linnupojad, konnad ja hiired, kuid ära ei põlga ka mutte, sisalikke, vaskusse ning liigikaaslasi. Ta ise võib saagiks

langeda metsseale, mägrale, rebasele, tuhkrule, kurele või kakule. Nende asustustihedus on kõikuv – mõnes kohas võib leida vaid 3-8 liigi esindajat, samas aga sobivas keskkonnas (näiteks mõnusal võssasse kasvanud niiskel raiesmikul) võib elada koos palju madusid, lausa kuni 90! Aednikud peaks silmas pidama, et rästikutele meeldib ka kasvuhuone. Seal on soe ja niiske.

Augustis rästikud poegivad. Selleks ronib emane rästik mõnele madalale puuksale või kännu otsa, sobib ka heinakuhi, jätab saba allapoole rippu ja kukutab sedasi kümnekond 15-20 cm pikkust poega rohule, kes maapinnale jõudes roomavad eri suundadesse laiali, kestuvad paari tunni möödudes ning asuvad jahile, süües eelkõige putukaid, vihmausse ja tillukesi konni. Hoolimata oma pisikesest kasvust on juba vastsündinud rästikupojad mürgised ja ka nende hammustus ohtlik.

Suguküpseks saavad rästikud alles viie aasta vanuselt, kui kehapikkus on vähemalt 50 cm. Üldse võib nende eluiga ulatuda 14-15 aastani ning nad kasvavad ligi 80 cm pikaks. Üldjuhul rästiku hammustus eluohtlik ei ole. Surmav võib ta olla väikelaste puhul või kui hammustus on rindkerel. Rästik ründab inimest vaid äärmisel juhul – kas provotseerimise või pealeastumise korral. Rännaku eel tõmbab rästik enda keha S-kujuliseks ning ründe ulatus on ca 1 meeter.

Rästiku hammustuse sümptomiteks on terav valu, hammustuse koht paistetab üles ja kipitab. Võib tekkida allergiline reaktsioon, millega kaasneb iiveldus, hingeldamine jne. Kannatanu tuleks panna lamavasse asendisse (sest liikumine soodustaks mürgi laialikandumist kehas) ning kiiremas korras haiglasse toimetada. Hammustatud jäset ei tohi kõvasti kinni siduda ning samuti ei tasu ise hakata mürki välja imema. Rästiku hammustusest tingitud tervisekahjustusest paranemine võib võtta kuni aasta.

Nüüd seda kõike teades võib küsida, kas mu hirm läks väiksemaks? Võin öelda, et pisut küll. Kuiagi väikese, 2-aastase lapse emana, muretsen ma kevade saabudes ikka, sest nii pisike veel ei jälgi, kuhu või mille peale ta astub. Kuid ma tunnen kaasa ka rästikutele, kes kuuluvad looduskaitse alla, kuna kultuurmaastiku pealetung vähendab neile sobivate elupaikade pindala pidevalt.

Allikas: Internet
Terje Eichelman

8 koolielu

10 aastat kohalikku koolitantsu

Olime tublid! – aitäh kõigile Neeme kooli lastele, kellega koos me ka sellel aastal otsustasime, et harjutame ja näeme vaeva, et võtta osa koolitants 2010 Harjumaa voorust. See on selline tore ja lõbus üritus, kus tantsuhuvilised lapsed saavad enda tantsuoskusi näidata ja vaadata ning nautida ka teiste rühmade tantsukavasid. Üritusega käivad kaasa igal aastal omad rituaalid: ootusärevus, bussiga kohale, registreerimine, majutus, koolitantsu nänni uudistamine ja ostmine, pildistamine jne.

Koolitantsu Harjumaa voor toimub juba mitmendat aastat Viimsi Keskkoolis. Kõige suuremaks probleemiks läbi aastate on kujunenud ülerahvastatud klassiruumid, kus me mitme-mitme erineva trupiga peame ühte ruumi jagama. Mõnikord pole isegi ruutmeetrikest, kuhu oma asjad paigutada. Sellel aastal olime aga fortuuna lemmikud. Meie riietusruum asus otse lava kõrval, koos peeglite ja pöördtoolidega.

Festivalil astusime üles tantsuga „Kung Fu klubi“. Lapsed olid tublid ja tegid vapralt kaasa kogu proovi-perioodi. Kui selgus, et Harjumaa tantsupäev on juba veebruari alguses, tegime tihedaid proove, lausa 4 korda nädalas.

Tänu lapsevanematele ja alati abivalmis ning vastutulelikele abilistele (siinkohal erilised tänud Helle Hantsomile ja Liis Leonidovile) valmisid kostüümid ja meie tants oligi esinemisküps. Viimsisse jõudes oli meil kohe lavaproov, võõral laval ei suju kõik kohe hästi, on vaja kohaneda ja natuke harjuda. Esinemine läks aga ülihästi ja loodan, et ka lapsed ise nautisid laval olekut. Saalis oli ka palju lapsevanemaid, usun, et ka nemad said torelda positiivse elamuse, mida veel koduski ehk meenutati ja arutati.

Peale esinemist jalutas minu juurde ajaleht Harjumaa ajakirjanik Regina Lilleorg ja küsis, et mitmendat aastat me Neeme kooliga koolitantsu festivalil osaleme. Hakkasin siis meenutama, et vist oli 2001, kui esimest korda osa võtsime, et äkki on meil juubeliaasta. Lubasin kodus rahulikult mõelda, mõtlesin ja tõesti

2001-2010 so 10 aastat. Esmaspäeval helistaski ajakirjanik uuesti, hõiskasin telefonitorru „meil on tähtpäev – 10 aastat kohalikku koolitantsu!“

Järgmisel hommikul, 06. veebruaril, pärast Harjumaa koolitantsul osalemist, vasardasid ärgates peas luuleread. Haarasin ruttu pliitsi ja panin paberile riimid, mis võibolla sobivadki siia selle loo juurde:

*„Aega ei saa ajada,
teda taga ajada,
aega tuleb arvestada,
aegamisi arutada.
Ajata ei ole aega,
igal ajal mitu aega,
praegu käes on meie aeg,
homme jälle teistel aeg.
Aeg läeb mööda aegamisi,
mõnikord ka vaevamisi,
aja lugu ajab lugu,
igal ajal mitu lugu,
sellest saabki ajalugu.
Aeg ei ole ajata
ega järelkajata,
ajal pole ajas piire,
aeg teeb ajas palju tiire
ja kui ajal kiire hakkab,
ajab aeg meid muudkui takka,
aega peatada ei saa...“*

Oled suur või väike, leia alati aega tantsu jaoks!

Merike Kahu
Veebruar 2010

Suveks vormi!

Spordist on selles lehenumbris juba juttu tehtud. Sporditegemisest on huvitatud ka Neeme ja selle lähiumbruse naised. Nimelt, armas lugeja, oled sa teadlik, et juba kolmandat aastat tehakse meie aktiivse külavanema Sirje eestvedamisel Neeme Rahvamajas shapingut!

Kes veel ei tea, siis shaping on teaduslikult tõestatud füüsiliste harjutuste ja tervisliku toitumise süsteem, mis annab koormust kõikidele põhilistele lihasgruppidele. Klassikalised harjutused ei ole keerulised ja on jõukohased igale naisele olenemata vanusest ja füüsilisest ettevalmistusest. Samuti on shaping kõige säästlikum meetodika neile, kellel on probleeme selgroo ja liigestega.

Minu enda esmane kokkupuude shapinguga aastaid tagasi polnud just kõige meeldivam. No mida sa vibutad seda ühte jalga järjest oma kaks minutit, teisega sama lugu ja niimoodi tunnistundi. Aga kui trenn ikka nii kodus lähedale kätte tuuakse ja selle eest ka väga väike raha küsitakse, siis tuli ju ikka minna. Juba esimene tund mõtlesin, et kas tõesti saab naeruga ja ilma "hing paelaga kaelas tundeta" kilosid kaotada?!

Tuleb välja, et saab ikka küll, kui on toredad trennikaaslased ja lõbus treener, rääkimata "retrohõngulistest" treeningvideotest. Olulisem on siiski see hea tunne, et oli mõnus koos midagi teha ja et väsitav tööpäev sai lõõgastava lõpu.

Siinkohal pean veel lisama, et kolmapäeviti saab Neeme Rahvamajas joogat teha – olen nende treeningute kohta väga palju kiitvaid jutte kuulnud! Nii et, ega suvi polegi enam nende "üüratute" lumehangede taga - kõik trenni!

Katrin Metsoja

Nüüd ka Neemes oma beebikool!

Alates selle aasta jaanuarist saavad titemammad oma maimukestega osa võtta Neeme küla beebikoolist. See on väga hea uudis, sest nüüd saab lausa oma kodukülas lastega lustida ja ei pea selleks kaugemale sõitma. Pealegi tundub, et lapsi sünnib ju järjest juurde ning beebikool on lausa hädavajalik.

Igal esmapäeval kella 16.00 paiku kogunetakse Neeme lasteaeda, kus Sirje Põllu juhtimisel algab tants-laul. Kohale võib minna veidi varemgi ning pärast 30-minutilist koostegutsemist saavad lapsed veel omavahel mängida ja tutvuda. Lausa märgatavalt mõjutab see laste rütmi- kui ka muusikataju arengut ning on ka hea koht sotsiaalseks suhtlemiseks nii lastele kui vanematele. Sirje on laste jaoks valmis pannud toredad rütmipillid ning laulud-tantsud on väga meeleolukad ja vahvad. Vahepeal kuulatakse muusikat ka maki pealt ning siis mängib Sirje jälle klaverit ja laulab. Emadele on see lausa heaks jõutreeninguks, sest juba üle 1-aasta vanust last on päris raske hüpitada ja pidevalt tõsta ning käed

saavad kõvasti trenni. Samuti mõjutavad laulud ja tantsud meeleolu ning koos on lõbus olla. Kõige pisem laps meie beebikoolis on praegu 3-kuune ning ka tema saab juba omal moel asjast sotti. Soovitan ka nendel emadel, kes oma maimukestega veel beebikooli pole jõudnud, asja üle tõsiselt mõelda ning oma sammud esmapäeviti lasteaia poole seada. Lähemalt saab sellekohast infot Neeme lasteaia kodulehelt - www.neememudila.ee.

Triin Tomingas

10 persoon

Lisette Paemurd

Tänavusest lumest

Sel aastal olen ikka lumega väga kimpus. Sellist lund ei ole siin 50 aasta jooksul, mis siin olen elanud, kordagi olnud. Eriti kui meri ära jäätus ja tuiskama hakkas, ajas terve õue lund täis. Väljakäik ei paistnud õues enam lume alt väljagi.

Lapsepõlv

Sündisin Rammu saarel 1933. aastal Olmi talus. Praegu on vennapojad sinna koha peale suvemaja ehitanud. Vanast talust pole midagi järgi, ainult kaev on uuesti lahti kaevatud ja korda tehtud.

Emal ja isal oli kokku kümme last - 6 poissi ja 4 tüdrukut. Kaks last suri noorelt. Kerge ei olnud. Aga noh, elada võis, ära ei surnud. Vanemad käisid merel. Isal oli mootorpaat ja sellega viidi kala Tallinnasse kokkustajale, kes selle ära ostis. Paljud tööd jäid ema kanda, kuna isal oli astma ja tihti oli tal raske hingata. Ei saa aru, kuidas ta sellega hakkama sai. Perel oli lehm, lambad, sead ja kanad. Lapsed käisid karjas. Kari oli küla peale ühine. Kõik töid oma loomad ühte kohta kokku ja selle pere lapsed, kelle kord oli, karjatasid loomi terve päeva. Meie pere heinamaa oli Rammu taga asuval Allu saarel. Hein toodi sealt ära paadiga ümber saare. Lapsed tassisid heina paadi juurest üles.

Toiduks oli põhiliselt ikka kala. Põhiliselt silk, mis on soolatud räim või kilu. Vanaisa ei istunud laudagi, kui silku laual polnud. Mäletan ka, et silgust tehti piimaga suppi ja ka lestapeadest tehti piimaga maitsvat suppi. Liha anti ikka jao kaupa. Küttepuud ja enamus muid toiduaineid nagu kartulid, kapsad, kaalikad vahetati kala vastu Ihasalus ja Neemes.

Rammus oli põldu väga vähe. Vanemate laste riided käisid ikka noorematele ja laiutada ei saanud. Vanavanemad olid küllaltki usklikud ja mäletan, et jõulu ajal istusime kõik koos ja loeti piiblist lugusid. Rammu oli lõbus saar. Nädalavahe-

tustel olid ikka tantsuõhtud. Suveti õuel ja muul ajal mõnes talus. Mäletan, et 8-aastaselt õpetas mulle onu vildikat tantsima. (*Lisette näitab kerge vaevaga tundmatu tantsu samme*). Jaanipäevadel tehti tuld ja oli suurem pidu. Rohkem võõrast rahvast käis saarel surnuaiapäihadel. Siis käis inimesi Koipselt, Pranglilt, Ihasalust, Neemest ja mujaltki. Ka minu vanaema on pärit Prangli saarelt. Isapoolne vanaisa jällegi Jõelähtmest. Surnuaiapäihäl kohtasin esmakordselt ka oma tulevast meest, kes oli oma perega Ihasalust saarel. Mäletan, et isa oli suitsetanud lesta ja pakkusime neile lesta. Olime siis muidugi alles lapsed. Meie käisime jälle omakorda suviti mustikal Näpista sool ja jätsime oma paadi Ihasalu randa ning käisime ikka Uustalu õuelt läbi, kus Edgar elas ja nüüd ongi minu kodu.

Keerulistest aegadest

Isa peeti millegipärast kommunistiks ja meidki hüüti kommunisti lasteks. Tegelikult mingit poliitikat isa ei teinud. Hiljem sain aru, et mingi tüli oli tekkinud hoopis piirituse salaveol. Sõja ajal kaebas onu, kes oli saksameelne, oma venna ja isa peale, mille tagajärjel nad viidi vangi otse merelt, jää pealt. Mäletan, et ema tuli nuttes koju, võttis kelgu ja ütles lastele, et lähme toome jää pealt võrgud ära, kuna

isa viidi minema. Pärast sakslaste minekut said isa ja vanaisa vangist välja. Olid kangesti täia täis. Hiljem onu palus vabandust ja lepiti ka ära. Isa poolt mingeid kaebamisi küll ei järgnenud ja sinna see asi jäi. 1944. aastal oli saarel tunda inimeste põlemise haisu. Kalevi Liival põletati sakslaste poolt seal tapetud vange ja tuul oli otse sealt suunast. Mäletan, et oli kole lõhn.

Paljud inimesed põgenesid saarelt venelaste eest. Meie pere ei läinud. 1952. aastal aeti ikkagi saarelt minema. Piirivalve lõhkus maja. Mina elasin siis küll juba Neemes. Nüüd hiljem, kui hakati Rammus surnuaiapähi pidama, olen seal ikka käinud. Saarel on mul väga hea kodune tunne. Näen ka tihti unes, et olen seal.

Koolipõlv

Esimesed kolm aastat käisin koolis Rammu saarel. Kool oli ühes talus. Õpetajad olid palgatud mandrilt. Olid toredad ja haritud inimesed. Lapsi oli muidugi vähe. Mina olin Klamase Haraldiga kahekesi ühes klassis.

Hiljem läksin Neeme kooli. Isa ja ema elasid ikka saarel, aga mina olin erinevates taludes korteris. Pärkmanil, Nõmmel ja Liival. Kui oli nädalavahetusel võimalik koju saarele saada, läksin ikka.

persoon 11

Talvel, kui meri oli jääs, oli lihtsamgi. Käisin Neemes neli aastat ja sain mittetäieliku keskkooli lõputunnistuse. Selline oli toleaege kooli ametlik nimi.

Pärast kooli

Kooli lõpetades hakkasin kolhoosi karjas käima ja olin vasikatalitaja. Palk oli väga niru, aga raha oli vaja. Kolhoos oli alles rajatud. Kellel oli kaks lehma, pidid ühe kolhoosi ära andma. Kolhoosi laut oli Ihasalus. Nüüd on see tee ääres raudkividest katuseta vare. Ega inimesed tol ajal hea pilguga ei vaadanud, kui nende loomad kolhoosi karjas mööda viidi. Ihasalu ümbrus oli tollal kõik lage. Karjatasin loomi kuni Jundi ojani. Seal, kus nüüd on kõikjal mets kasvavad tollal üksikud puud ja kadakad. Mets on siia ise kasvanud ja ka istutatud.

1951. aastal hakkasin tööle kolhoosi postiljoniks. Postkontor asus praeguse vallamaja ühes otsas. Iga päev võtsin seal kirjad, ajalehed ja muud saadetised ja viisin need taludesse laiali. Samuti viisin kohale rahakaardiga tulnud raha. Alguses ei olnud mul jalgratast ega raha selle ostmiseks. Kolhoosil ka ei olnud. Kolhoos oli alguses ikka väga vaene. Käisin iga päev jala Jõelähtmesse ja tagasi. Kui vedas, sain mõne auto peale. Hiljem ostis kolhoos jalgratta. Talvel käisin hobusega. Hobuse sain kas Neeme tallist, või läksin võtsin

Ihasalust. Rakendasin ree taha ja sõit läks lahti. Hiljem andis kolhoosi esimees sadula ja õpetas mind ratsutama. Nii sai ka ratsutatud. Hobuse nimi oli Juku ja see oli endine Toomantsu hobune. Koerad olid postiljonidele nuhtluseks. Kui postiljon tuli, hakkasid kõik haukuma. Aga mõni ei hakanud ja tuli salaja selja tagant ning käis naksti jalast kinni. Karjaotsa Kustal aga oli selline kirju koer, kes võttis ajalehe hambusse ja viis ise tuppa. Tol ajal tundsin siin kandis kõiki inimesi. Nüüd nagu ei tunne enam kedagi.

Ihasalus

Abiellusime Edgariga 1957. aastal ja tulingi elama Ihasallu. Elasime mere ääres, aga randa minna ei tohtinud. Piirivalvurid kündsid randa riba, millest ei tohtinud üle minna. Käisime ikka vahel salaja, aga siis tuli jäljed ära riisuda. Nüüd on kõik vaba, mine kuhu tahad. Aga nüüd on uus häda, igal pool eramaa sildid. Vene ajal viidi ka kõik paadid Ihasalu rannast Neeme, kus nad tohtisid olla aiaga piiratud sadamas. Ka külla ei saanud inimesed tulla, kui neil polnud piiritsooni luba.

1961. aastal läksin Neeme tööle kalasuitsetajaks. Alguses oli kolhoosi suitsumaja Tohtse saunas. Hiljem ehitati uus suitsutseh. Töötasin seal varrastajana. Tol ajal töötas seal palju kohalikke naisi. Kui suitsutseh ära kaotati töötasin presertsehhis. Seal pandi kilu ja räime karpidesse.

Kirovi kalurikolhoosi ajal olid palgad juba palju paremad ja puudust ei tundnud. Kõik, kes tahtsid, said ka tööd. Vahelpeal töötasin sadamas ranna-valves.

Lapsepõlv Rammu saarel - Lisette esireas heledas kleidis

Hiljem läksin tööle Neeme nõõbitsehhi ja olin jälle vardasse ajaja. Plastmassist või metallist nõõbid aeti vardasse ja need läksid trumlitest galvaniseerimisele. Hiljem nõõbid veel lakiti üle. See oligi viimane töökoht enne pensionile minekut. Paljud pidasid kolhoosi ajal isiklikke lambaid. Üldiselt enda tarbeks, aga ka müügiks. Lambad koguti kevadel kokku ja viidi Rammu saarele. Sügisel toodi tagasi. Ükskord olime sügisel lambaid Rammust ära toomas ja tõusis suur torm. Laine tõusis nii suureks, et oleks peaaegu uppunud. Randuda tohtis ainult Neeme sadamas, kuhu õnneks ka jõudsim. Hiljem tuli veel oma lambad ära eraldada ja Ihasallu ajada. Öhtuks olin kogu sellest elamusest nii väsinud, et otsustasin, et enam lambaid ei pea.

Abikaasa Edgar töötas motoristina traali peal. 1958. aasta detsembris jäi ta koos teiste kaluritega tormi kätte, mis viimaks traali Soome randa viis. Edgar rääkis, et Soomes võeti neid hästi vastu, tehti sauna ja kostitati. Kahjuks kõik eluga randa ei saanud. Meie naabrimees, Edgari onu Iisak koos pojaga uppsid. Meil oli kaks poega, kellest esimene suri väga noorelt. Noorem poeg Jüri jäi kadunuks 1994. aastal. Tulid minu õepojaga Rammu saare lähedalt võrku laskmast ja rääkisid kodus, et Rammu saarel on peibutis ja homme peab saarele minema. Ma ei taibanud küsida, mis peibutisest on jutt. Järgmisel päeval läksidki merele ja tagasi ei tulnud. Otsiti lausa helikopteriga, aga ei leitud. Hiljem leiti paat ilma mootorita ja võrkudeta Pärisealt. Jüri oli 35-aastane.

Mõned aastad tagasi käisin leeris. Omal ajal, kui oleks pidanud käima, oli selline aeg, et ei julgenud minnagi. Võidi teha trahvi ja kust selle raha oleks võtnud. Jumalat olen uskunud lapsest saadik ja kirikus käinud, ning õhtuti palvet lugenud kogu elu. Elu ei ole mul kerge olnud. Aga kurta ka ei saa, siiani olen ikkagi hakka saanud.

Lisettega vestles
Janek Šafranovski

12 üritus Külas käis TARMO LEINATAMME

13. märtsil, keset kena päikeselist talvapäeva, kogunesime taas Wana Kala Kõrtsi. Käes oli järjekordne kuulsusega kokkamise üritus. Seekord kutsusime meile oma kokaoskusi demonstreerima dirigendi, tele- ja eurotähe Tarmo Leinatamme.

Sissejuhatuses ütles Tarmo kohe, et ta on elus küll kõiksuguste asjadega kokku puutunud, aga publiku ees kokkamine on tema jaoks küll täiesti esmakordne kogemus. Etteruttavalt võib öelda, et ta sai selle ülesandega suurepäraselt hakkama.

Õlles hautatud loomaliha, kartuli-brokkolipüree ja punase kapsa hautise valmimise käigus kuulsime me nii mõndagi põnevat Tarmo elust ja tööst. Teemasid jagus seinast seina, teatrist poliitikani, tervislikest eluviisidest televisioonini.

Mõned huvitavamad faktid neile, kes ei viitsinud end kodust välja vedada.

Kokandusest hakkas ta huvituma ärkamisajal, mil poodides oli juba üht-teist ikka saada (siinkohal imetles Tarmo nõukogudeaja perenaisi, kes suutsid pea olematust kaubavalikust mitmekesise söögilaua katta). Tänapäevaks pidi olema nii, et ajal, mil ta kodus on, toimetas köögis põhiliselt ikka just Tarmo. Kokakoolis käinud ta pole, aga kolmedel kursustel küll, neist üks

hiina toidu teemadel. Enim huvitub ta just idamaade, eriti india köögist. Tema unistuseks on minna näiteks Singapuri ja töötada seal mõnes kohalikus köögis, et omandada sealse kokakunsti saladusi.

Muusikamaailma sukeldus ta sellest hetkest, kui vanaema 5-aastasele poisile akordioni kinkis. Seda, kuivõrd tegus on ta koorijuhi, saatejuhi või naljamehena, teab iga lapski. Aga vähem teada on ilmselt fakt, et Tarmo on ainus eestlane, kes on Eurovisiooni lauluvõistluse laval käinud 3 korda: 1996 Oslos ja 1997 Dublinis dirigendina ja 2008 Belgradis isegi lauljana. Tarmo peres on 2 tütart (31- ja 14-aastane) ja 2 lapselast. Abikaasa Siiri peab Pääskülas oma ilusalongi. Mõnusat juttu kuulates ja meie ajalehe eelmises numbris kajastatud rummikakaod limpsides kadus aeg märkamatuks ja peagi saimegi maitsta võrratut rooga, mis tehtud peamiselt kodumaistest, Nõmme turult ostetud toorainetest.

üritus 13

◀ Kõik said oma silmaga näha, et kaste tuleb paks ka ilma paksendajateta

Loomaliha
kartulipüree ja
punase kapsaga

Tumedas õlles hautatud loomaliha

Vaja läheb:
1kg looma välisfileed
0,5l tumedat õlut
0,25l puljongit
2 sibulat
1/2 mugulat küüslauku
2 loorberilehte
1 väiksem kaalikas
jupike suitsuribikonti
soola, pipart
võid ja õli pruunistamiseks

Pruunista haudepoti põhjas või- ja õlisekus lihatükid, vala peale õlu ja puljong. Lisa veidike puruks muljutud küüslauguküüned, suurte tükkidena sibul ja kaalikas (kaalikas mahendab õlle maitset ja annab kastmele struktuuri), suitsukont ning loorber. Lase vaikselt tulel haududa umbes 1 tund ja 15 minutit (see oleneb ka looma vanusest). Maitsesta soola ja pipraga. Vajadusel eemalda enne hautamise lõppu paja kaas, et liigne vedelik aurustuks või lisa keevat vett, kui hautis kipub kuivale jääma.

Võta liha leemest välja, määsi fooliumisse ja siis ajalehte ning jäta vähemasti pooleks tunniks seisma, et liha saaks rahuneda. Võta leemest loorber välja ja püreeri (näiteks saumiksriga) leem ja köögiviljad sametiseks kastmeks.

Kartuli-brokkolipüree

1 kg kartuleid
1 brokkoli e. spargelkapsas
võid
piima
soola

Keeda kartulid pehmeks, lisa potti brokkoliõisikud ja lase neil aurustuda pehmeneda (umbes 10-15 minutit). Kurna keeduvesi ära ja lase hetk kuumal pliidil auruda. Tambi pudruks, lisa või ja kuum piim, maitsesta soolaga. Ilus ja maitsev kevadiselt roheline puder. Brokkoli on väga kasulik südamele.

Punase kapsa hautis

Punane peakapsas
või ja õli segu
suhkur
sool
äädikas

Kuumuta hakitud kapsas või ja õli segus läbi, lisa vett, maitsesta äädika, soola ja suhkruga ning hauta kuni kapsa pehmenemiseni. Kuna äädikas on punase värvi säilitamiseks lisatud keetmise alguses, võtab pehmenemine kaua aega! Maitset nagu tavaline magus-hapu kapsas, aga imeilusa tumepunase värviga.

**Oli imeliselt mõnus laupäeva pärastlõuna. Aitäh Tarmo Leinatammele!
Kadri Prants**

14 hingeelu SÕBRAPÄEVAST

Sõbrapäeva tähistamine on iga inimese enda otsustada ning palju on neid, kes seda päeva tähtsaks ei pea. Tegelikult võiks ju sõpru läbi aasta meeles pidada ning see on sõpruses üks oluline näitaja. Sõbrapäev tundub kuidagi parteiline ja enamused arvavad, et see on liiga materialistlik ja ameerikalik. Eestis on sõbrapäeva tähistamise komme veel noor ning sai alguse alles 1980-ndatel Soome eeskujul. See on rohkem levinud nooremate seas ja tekitab palju elevust ning rõõmu. Tegelikult on seda päeva, meile tõsistele eestlastele, võib olla vaja, sest mida rohkem rõõmsaid tähtpäevi seda lõbusam on ka argipäev.

Siiski ulatuvad legendi järgi Valentini- ehk sõbrapäeva juured kaugesse Vana Rooma aega. Seal peeti 14. veebruari Juno austamise päevaks. Juno oli Rooma jumalannade kuninganna, kes kaitses naisi ja abielusid. Tema pühale järgneval päeval algasid suured pidustused, mis oli üks keiserliku Rooma tähtsamaid sündmusi.

800 aastat enne valentinipäeva tähistamist järgisid roomlased paganlikku traditsiooni, mille keskseks sündmuseks oli loterii. Loterii seisnes selles, et vallalised

noormehed tõmbasid endale loosiga ühe teismelise tütarlapse nime, kellest sai siis ülejäänud aastaks selle noormehe seksuaalpartner. Sageli juhtus nii, et see paar ka hiljem abielus. Paavst Gelasiusele see paganlik riituaal aga ei meeldinud ning ta käskis seda muuta. Edaspidi tõmbasid noormehed loteriil pühakute nimesid, kes olid neile sel aastal teenäitajateks. Loomulikult ei pakkunud see nii palju huvi ja pinget, kui tüdrukute nimede tõmbamine.

Üks legend räägib aga, et Rooma imperaator Claudius keelas meestel abielustumise, et nad oleksid paremad sõdurid. Kõik abielud ja kihlused kästi tühistada. Üks heasüdamlik preester, kelle nimi oli Valentin, ei allunud aga keisri korraldustele ning laulatas paare salaja. Selle eest heideti ta vangis ning seal ta ka suri. 270. a 14. veebruaril maeti ta St Praxedese kirikusse ning hakati tähistama Valentini päeva.

Teise legendi järgi oli Valentin kristlane Roomas, kus uut religiooni ei sallitud. Kristlastest märtrite abistamise eest ta vangistati. Vangis olles armus Valentin aga vangivahi pimedasse tütresse Juliasse ning andis tüdrukule silmanägemise tagasi. Uudis imeteost levis ning Rooma võimudele oli see vastukarva. Valen-

tin hukati.

Keskaegse legendi järgi on 14. veebruar päev, mil linnud valivad endale sobiva partneri pesapunumiseks.

Esimene moodne valentinipäeva kaart saadeti XV saj alguses, kui noor Orleans'i hertsog lahingus vangi võeti ning heideti Londoni Towerisse. Seal saatis ta oma naisele hulgani romantilisi luuletusi, millest 60 on seni säilinud ning vaatamiseks välja pandud Briti Muuseumis. Keskajal tekkis taas traditsioon, kus loteriikasti pandi vallaliste meeste ja naiste nimed ning tõmmati sealtpaarikaupa välja. Paarid vahetasid kingitusi ja naisest sai järgneva aastaks mehe Valentina.

XVII saj hakkasid armastajad sellel päeval mälestusesemeid vahetama. Meie aja sõbrapäev tuli moodi pärast Teist maailmasõda ja oli populaarne eriti Inglismaal. Võttis veidi aega, enne kui selle päeva tähistamine ka meie maal populaarseks sai.

Legende selle päeva kohta on palju ning võta sa nüüd näpust, milline neist kõige õigem on. Igatahes oma sõpru võiks hoida ja neid tähele panna ka siis, kui ei ole sõbrapäeva!

Triin Tomingas

Kui ma oleksin nähtamatu!

Küsimus külaelanikele, kui ma oleksin nähtamatu, ei toonudki nii palju elevust, kui ma lootsin. Kõige ekstreemsemaks osutus vastus pangaröövist, kuid ega tänases majanduslikus olukorras pole ka imestada! Üks unistus oli minna kaugele reisile, kas Austraaliasse või Indiasse. Osad sooviks vaadata meie küla varaste tegemisi. Mõni tahaks aga jälgida lemmiklooma käitumist üksi kodus olles!

Arvati, et Neeme küla võiks olla Eesti Vabariigi pealinn ja et Eesti võiks maailmakaardil tõsta hetkeks kusagile naftapumpajate piirkonda, seal siis kosuda rahaliselt kõvasti ja tagasi tõsta!

Mõni naine arvab, et kasutaks ära nähtamatuks olemise privaatsust ja käiks palja näkina meres ujumas ning jälgiks huvitavate inimeste tegemisi. See oleks ka sobiv võimalus kuulata ülemuse juttu ja klatši pealt. Pole välistatud ka mõni tobe nali oma sõpradele, aga see peaks olema heatahtlik!

Lapsed on vähe helgemate unistustega - kes sooviks perele poest võtta uue auto, kes tooksid välismaal tööd tegevad ema või isa tagasi koju!

Mõni mees teeks mõne dringi tihedamini, kui naine seda lubaks, ning piiluks ka naisteseltsi naiste magamistuppa!?

Mina arvan, et pangarööviga võib vahele jääda, aga elu muinasjutus "Lumivalguke ja seitse põialpoissi" külastaksin küll!

Sirje Põllu

kokkamine 15

Alates teisest Oma Poolsaare numbrist oleme naistega enne iga uue lehe kokku panemist teinud ühe koosoleku, kus kokkame. See on omamoodi sündmus ja meeldib meile kõigile väga – saab ju siis peale pikka tööpäeva koosolekul ka midagi head ja huvitavat süüa.

Enne kokkamise-koosolekut on tihtipeale tükk tegemist, et ära otsustada, mida kokkame. Valikus on nii naiste endi mõeldud retsepte kui ka kokaraamatutest avastatud „pärlid“ ja enamasti valmistame nii soolast kui magusat. Märksõnadeks on aga alati kiirus ja lihtsus, kuna kes viitsiks töö ja pere kõrvalt veel koosolekul pikalt kokkamisega jännata.

Kuigi lugejatelt pole me tagasisidet saanud, on seni kõik järele proovitud retseptid meile endile küll väga meeldinud ja nii mõnigi meist on proovinud asju, mida muidu poleks võibolla elusees suhu pannud. Ja kindlasti oleme me kõik enda jaoks avastanud uusi lemmikuid, mida kodus kiirelt perele või külalistele valmistada.

Seekord pakkusin ma kokkamise soolaseks toiduks välja oma hiljutise avastuse – sinihallitusjuustuga suitsukana kastme, mis sobib suurepäraselt näiteks pasta juurde, kuid mida võib proovida ka riisi või kartulitega.

Retsepti mul ees ei olnud ja esimesel korral, kodus tehes, õnnestus see suurepäraselt, lisades komponente tunde järgi. Koosolekul aga üritasin natuke rohkem, vahetades komponendid „paremate“ vastu, aga nii hea, kui esimesel korral, see kaste ei tulnud. Omavahel arutades ei olnudki asi komponentides, vaid pigem sai sinihallitusjuustu ja võibolla ka sidrunipipart liiga palju, sest maitse jäi kergelt hapukas. Söödav oli see siiski ja üldiselt maitstes kõigile.

Enne selle artikli lehte kirjutamist katsetasin seda kodus

veelkord ja õnnestus jällegi suurepäraselt, seega võin seda teile ka julgelt soovitada. Tuleb lihtsalt algul sinihallitusjuustu pigem vähem panna ja kindlasti kastet vahepeal maitsta.

Magusa valikul mõtlesime lähenevate lihavõttepühade peale ja kui traditsiooniliselt valmistatakse nende pühade puhul kohupiimamagustoite, siis meie tahtsime teha midagi põnevamat ja samas lihtsat.

Lihavõtetel ehk munadepühadel on traditsiooniks ka munade värvimine ja sealt tuli ka idee teha magustoiduks värvitud martsipanimune. Värvilised vutimuna suurused maiustused tundusid väga ahvatlevad, aga kahjuks ei õnnestunud meil ideed päris hästi teostada. Nimelt selgus pärast mitmete toidupoodide külastusi, et toiduvärve, millega martsipani värvida, poodides ei müüda! Seega üritasime olla loomingulised ja värvida neid naturaalse punasesõstra mahlaga ja kaunistada värviliste nonparellidega. Tulemus polnud muidugi päris see, mida lootsime.

Siiski arvasid kõik, et mõte on hea ja kui kuskilt peaks toiduvärve saama, siis tuleks kindlasti uuesti proovida.

Kokkuvõtteks võib öelda, et seekordne kokkamine oli küll veidi ebaõnnestunud, aga juhtub kõigiga ja muljetame ikka, sest vigadest ju õpitakse. Julget katsetamist!

Terje Lindau-Kuum

▲ Suitsukanakaste sinihallitusjuustuga

▶ Martsipanimunad

Suitsukanakaste sinihallitusjuustuga (kogused on umbes 2-le)

1 pk Alma vahukoort 35% või Valio köögi-koort 15% (vahukoorega jääb kaste vedelam, aga ka palju rammusam, köögikoor on lahjem, aga konsistentsilt jällegi paksem)

1 suitsetatud kanakints (ca 190 gr), näiteks Kvikkeri omad on väga head

1/2 pk e 50 gr sinihallitusjuustu, nt Paladin Fromage Bleu (odavam ja ei ole liiga soolane) **natuke sidrunipipart**

Lase väikeses potis koor keema, lisa tükeldatud sinihallitusjuust ja kui see on sulanud, siis tükeldatud suitsukana. Keeda veel natuke, et kaste paksem oleks ja kana kastmes soojaks saaks. Maitsesta sidrunipipraga ja vajadusel lisa veidi soola, kuigi sinihallitusjuust annab minimeest piisavalt soolasust. Serveeri pastaga.

16 varia

SUVEÜRITUSTEST

Suurest lumest on kõigil ilmselt juba tüdimus peale tulnud ja mõtted suvesooja kätte uitama viinud. Suvi on Neemes alati põnevaid sündmusi täis ja möödub kui linnulennul. Tänavu aga töötab suvesüda eriti elamus-terohke tulla. Vaatame õige natuke lähemalt, mis meid ees ootamas on.

Suve stardipauguna on juba mitu aastat toimunud suur emadepäeva perepidu NNRS eestvedamisel. See mitmekülgne vabaõhuüritus toimub ka tänavu **9. mail**. Täpsemalt pole eeskava veel paigas, jälgige reklaami teadetetahvlil ja NNRS kodulehel. Igatahes võib kindel olla, et mõnusat tegevust jagub nii suurtele kui väikestele. Kindlasti toome jälle ka lilli müügile.

22. mail on Neeme Rahvamaja 40. juubel. Kuuldavasti tuleb siis ka pidu, eks täpsem info ilmub hiljem. Jälgige ikka teadetetahvleid ja kodulehekülgi.

Ka jaanituli on meil taas ellu aratatud. **23. juunil** saame jälle kõik

lõkke ääres kokku. Muide, see üritus ootab avasüli vabatahtlikke eestvedajaid ja abikäsi. Tegu pole ju kellegi tuluõhtuga, vaid kogu küla mõnusa ühistegemisega. Kindlasti toimub samal õhtul ka eelmisel aastal suurt elevust tekitanud Neeme Superstaari konkurs. Seega võite juba aegsalt oma lustakaid eeskavasid õppima hakata. Usun, et selle võistlusega võidavad kõik, kui mitte muud, siis ülihea tuju igatahes.

Selle suve suurim, lausa mega-suureks paisunud üritus toimub aga **10. juulil**. Traditsiooniliselt on see, juuli teisele pühapäevale eelnev laupäev, ju kaluritepäev, mille korraldamise on juba õige mitmeid aastaid oma õlule võtnud NMKS. Tänavu aga langeb samale päevale veel 3 üritust. Nii toimub samal päeval Harjumaa XVI Memmetaadi lustipidu "Aeg kaob, rõõmud jäävad" koos V Käsitööpäevaga, samuti toimub Folkloorifestivali Baltica* Ida-Harjumaa kollektiivide kontsert. Ja lisaks üks meie küla tähtsamaid üritusi, VI Neeme Päevad, küla saab ürikute järgi 450-aastaseks.

Seega on küla hommikust õhtuni signinat-saginat täis. Kui nüüd küsitakse, et miks siis kõik koos, siis vastuseks tuleb tõtt vaadata hetkeolukorraga riigis – majanduslikult on niimoodi lihtsam ots-otsaga kokku tulla, sest mitmed loodetud riigi või omavalitsuse poolsete toetused nende ürituste korraldamiseks on kahjuks kokku kuivanud.

Kui kõik hästi läheb, on **21. augustil** iga-aastane Lõikuskuu laat ehk Neeme kultuuri- ja müügipäev, kust kindlasti ei puudu ka tubli annus erinevaid eeskavasid.

Samuti on **28. augustil** taas põhjust Uitrosse koguneda ja suur lõke süüdata, et tähistada Muinas-tulede ööl meie kuulumist mererahvaste hulka.

Kindlasti on lisaks eelmainitutele veel mitmeid üritusi, mille toimumine nii pikalt ette teada ei ole. Seega – suvi tuleb tihe ja tegus, ole ainult ise hakkamist täis kõigest sellest osa saama!

Kadri Prants

(*) BALTICA on CIOFFi folkloorifestivalide maailmakalendris olev festival, rahvusliku ja rahvusvahelise folklooriliikumise ere väljendusvorm, mille aluseks on ühelt poolt rahvuslikud ideaalid ja kultuuripärandi säilitamise püüd ning teiselt poolt maailma kultuurilise mitmekesisuse põhimõtte austamine.

Rahvusvaheline folkloorifestival BALTICA Eestis, Lätis ja Leedus on osa ülemaailmsest folklooriliikumisest.

BALTICA on Balti riikide suurim ühisprojekt, mis sai alguse 1987. aastal Leedus ning toimub kordamööda kõikides Balti riikides.

Festivali ideoloogia lähtub UNESCO folkloorikaitse prioriteetidest ja ühtib riigi põhisuundadega rahvakultuuri arendamisel.

BALTICA on riigifestival nii oma rahvuskultuurilise tähtsuse kui ka regionaalse aspekti poolest. Festivalist võtavad osa kõikide maakondade folklooriharrastajad, vähemusrahvuste folkloorirühmad ja külalisrühmad paljudest välisriikidest.

3. aprillil esineb Wana Kala kõrtsus

ERICH KRIEGER

Pilet 75.-

**Vaata ka:
www.wanakala.eu**

**Oma Poolsaar
ootab Teie
kaastöid!**

Kirjuta meile:

omapoosaar@hot.ee

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

Oma Poolsaar

Lasteleht **OPS**

Väljaandja:

Neeme Naiste Rannavalve Selts MTÜ

Kontakt:

omapoosaar@hot.ee

Trükkimine:

Sõnasepp OÜ

Peatoimetaja ja kujundaja:

Terje Lindau-Kuum

mob. 56 676 698

Korrektuur: **Kadri Prants**

Lastelehe OPS peatoimetaja:

Tiina Klamas